

jeho Bohorschenje dzjesche tak daloko, so won teje Wjezy dla Krystuša ja žaneho Prophetu wjazy dzeržecž nochze. Won šebi myšlesche: Dyrbjat won Prophetu bycz, da by tu rosnu nehanibitu Zonu snat, ju wot šo pokazat, a necžerpit, so šo wona psched pšeknymi čžejnymi Ludžimi we zušym Domi nehanibicžje knemu pschidwa a šo jeho dotkne.

Alle schtuž tu Wjez prawje šudžicž, a tu Zonku prawje šnacž ze, ton neladaž na jejne šwobnkonne Gžinenje, ale poladaž ji do Wutrobny, tam budže won zylje druhe Wotwopoladanje pschi jejnym Prjotkwsacžu namačacž. Haj kak da možemy ji do Wutrobny poladač? Šach wona Šlowežka nepraji. Dy by wona nješto prajila, da moło šo njedže šjejnych Šlowow šrosemicž, šhto wona w Myšlach ma. Alle šhto je tu wele Rycžow treba? Redžbuj jeno šwjeru na jejne Šutki. To nešbu njeme Šutki, ale wone rycža a pokazža šjawnje, kajku Wutrobu wona ma.

Pschetož šo wona šady teho Kneša štupi, šo šjeho Rohomaj lene, a tak žalošnje plaka, wopokaje ždyn, šo wona krobta ani loškich Myšlow neje, ale šo je we šwojej Wutrobi jara wurudžena. Pschetož tajke horže Šylšy nepschindu škobleje a šwešeteje Wutrobny, ale Šrudoba, Štysknoš, Bojoš, Strach a wulka Wobčežnoš je to žorlo, škotrehož šo tajka wutrobna Woda žorli. To je to prjene, na čžož my ladač mamy, šo wona tak jara placže.

Šhto pak to je, šhtož jeje Wutrobu tak wurudži, nešewi wona. Alle ton Kneš Jesus ju derje šrosemi, a šewi tošamo dwojz; šprjenemu, dyž ššimanej rekne: Šej je wele Rječow špusčžene, a šdrubemu, dyž knej dzesche: Tebi šu twoje Rjechi wodate. To je ta Wobčežnoš, kotraž ju Domach newoštaji, ale čžeri ju beš Ludži, dokelž wona wje, šo budže Krystuša beš nimi namačacž. Wona

neštara šo nicžo wo to, šhto drubny Ludžo wot teho Šutka dzeržecž, a šudžicž budža. Šej je jeno na tym ležane, šo by ššrystušej pschischla, a to nadne Šslowo wot neho šlyšchala: Tebi šu twoje Rjechi wodate.

Dwaj Pocžinkaj pak namača ton Kneš, kotrež šo jemu wobaj na tej Zonskej jara derje špodobataj. Ton prjeni bje, šo wona beš Starošče pschi Rječach neje, kajž čži Pharisejšy. Wona pošnaje šwoje Rječy, a žada šebi šWutrobu tešame wotbycz. Šo wona neryczži se Šslowami, ale jejne Plakanje praji to. Še tež Krystus šmolom šrosemi a pošna.

Ton drugi je, šo wona newje, kak by šo ponižnje a lubošnje doš wopokajala, a šwoju Luboš, kotruž ššrystušej mješesche, šjewiła. Pschetož šo wona jemu ššohomaj ležži, placže a se Ššylšami jeho Rohi mačža, a potom ššowami šwojeje Šowy šaššo trjeje, tež šwošebnej Wodu woblije, to šhitke wopokaje, šo šo wona temu Knešej Krystušej wutrobnje došwjeri, a jeho lubuje. A to čžini wona tehodla, šo by Šrošcht a Šomoz pola neho namačala. Šo je ton drugi Pocžink, kotryž šo Knešej Jesusšej špodoba; ze tehodla, šo by ta Zonska wot jeho džensnišcheho Ššpodarja na Pokoj woštajena byla. Won wušwari tehodla jeho tehodla ša Blidom pschedewšchitkimi drubimi Šošemi a wucži jeho, kak won tajkeho Šošja rad widžicž dyrbjat.

Ja, praji won, šym pschischot do twojeho Doma, haj, šo by ty mi jeno šymnu Wodu daš kmožimaj Rohomaj. Pschetož to bje Wacšnje pola Židow, kajž we drubich Šštorijach lašujemy. 1. Š. Moš. 18, 19. Šhto pak je ta Zonska čžinila? Wona je mi mojej Ššowy mola šWodu šwojeje Wutrobny. Šy me nešby wokošhat. Pschetož to bje tež Wacšnje pola Židow,